

Vår i skogen ved Gaula

Elever på rekke og rad underveis til gapahuken på vestsiden av Gaula. Solfyllt vårdag med snøkledd fjell i bakgrunnen.

Endelig er våren her med sol og godt vær! Det var følelsen som preget turen til 1.- og 2. ved Lundamo skole da de gikk til gapahuken ved Valdbrua 20. april. Læring om våren i skogen, spikking, beversafari og frilek sto på programmet.

Lundamo skole hadde planlagt programmet for dagen sammen med prosjekt Klima, miljø og livsstil. De 36 elevene ble delt inn i grupper og fikk vært med på de ulike aktivitetene i løpet av skoledagen.

Nede ved Gaula har en bever tilhold. Elevene fikk bli med for å se hvordan beveren har kappet ned trær med de skarpe tennene sine. Trærne hadde beveren fraktet ned til vannkanten. Den store kvisthaugen viste seg å være huset til byggmesteren!

Vil beveren dukke opp mon tro?

Foto: Karin Vold Løberg

Utrolig at beveren kan kappe ned så store trær!

Foto: Karin Vold Løberg

Spikking og småprat i gapahuken ved Gaula.

I gapahuken fikk elevene bli med på spikking sammen med Signy. Her ble spikkereglene gått gjennom, selv om mange hadde lært å håndtere kniv før. Med mange til stede, var alle enige om at det var viktig at reglene ble fulgt. Det skapte en egen ro – og elevene småpratet mens de ferske emnene ble til grillpinner og små redskaper. Plaster ble det heldigvis lite behov for. Det er ulike treslag langs Gaula, og elevene fikk lære om forskjellen på dem. April hadde til da vært for kald, så det var fortsatt litt for tidlig å lage seljefløyte. Elevene fikk også høre om Allemannsretten, og at vi ikke kan ta oss til rette langs Gaula og andre steder uten å vise hensyn. Allemannsretten innebærer også at vi ikke kan legge igjen søppel etter oss. I tillegg handler det om regler for bålbrekking. Elevene hadde forståelse for at vi ikke kan tenne bål mellom 15. april og 15. september, for det kan forårsake skogbrann hvis det er veldig tørt i graset og i skogen.

I området ved gapahuken var det mye spennende å se og lære om våren i skogen. Grappa som ble med Marte Aursand fikk lære om og se at mye lys er viktig for at noen blomster skal blomstre. Hvitveisen liker veldig godt lys, og for at den skal blomstre må den blomstre nå på våren. - Og hvorfor er det sånn? spurte Marte.

Det var litt vanskelig å tenke seg til hva som var svaret, så elevene måtte få litt mer hjelp. - Hvordan er trærne nå sammenlignet med seinere på våren? - Å ja, de har ikke blader nå og da kommer det lys ned på bakken! Og derfor har hvitveis tilpasset seg våren med at den tåler litt frost og kommer tidlig i gang når de første solstrålene kommer ned til bakken.

Elevene så at under grantrærne var det ikke så mye lys, og der var det heller ingen hvitveis med blomster. Elevene fikk også lære om en annen vekst som har hvite blomster- og det er gauksyra. Men den har blader som ligner på en trekløver, og så er den mye mindre. Den kan spises og er sur. Barna syntes dette var kjempegodt. Noen hadde smakt gauksyre før, mens andre syntes det var stas å for første gang spise blader direkte fra naturen! Men det ble sagt tydelig ifra om at de måtte spørre noen voksne til å begynne med før de spiste, for også hvitveis har hvite blomster og den er litt giftig.

Mens vi sto der og lærte om hvor viktig lyset er for plantene, hørte vi fuglesang fra oreskogen. «Hvorfor synger fuglene da?» Flere elever visste at det var for å få seg kjæreste. Og kanskje for at de var glade?

Marte Aursand bruker fuglebok med lyd sammen med elevene.

Vi kunne legge til at de sang også for å si til andre hanner av samme art at her bor jeg - så hold deg unna! Vi lyttet til sangen og forsøkte å finne hvilken fugl som sang. Ved å lytte til lyden fra den flotte fugleboka vi hadde med, fant vi ut at det måtte være bokfinken og kjøttmeisen vi hørte. «Hvorfor er hannene så vakre i fargen?» For noen var det litt nytt å skulle tenke over hvorfor ting er som de er, så det ble nok et vanskelig spørsmål. Marte fortalte at hannene må gjøre seg så fin for damene som mulig, for det er damene som velger

hvem de vil ha som pappa til sine unger. Det ble også snakket om fuglekasser og hvorfor de er viktige for småfuglene som er avhengig av hulrom å hekke i.

Videre langs stien stoppet vi og tok fram forstørrelsesglassene. Og her var det utrolig mye å se på. Alt fra små mønster på visne blader, til mosens små detaljer. Selv om det var litt kaldt i været og i skyggen fant vi noen småkryp også og meitemark selvsagt. Det er litt skummelt å se på i sånt forstørrelsesglass for de blir så store!

Denne dagen var det knopper på selja. Tysbasten, som blomstrer på bar kvist, var sprunget ut og luftet godt. Den vokser langs Gaulas bredd, og lukter veldig godt. Den får røde bær om høsten. Men den er giftig og må ikke spises!

Bilde fra internett med tillatelse for gjenbruk.

Skoledagen ved Gaula var både spennende, lærerik og hyggelig. Og med på kjøpet fikk elever og voksne fysisk aktivitet i flotte omgivelser.

På vei tilbake til skolen med verdifull kantskog på begge sider.

(07.05.15)

Tekst og foto: Signy R. Overbye og Marte